

[Horn.]

ger, mødte ved første behandling megen betænkelighed fra flere sider, men er accepteret af alle, dog således at man forudsætter en mere individuel bedømmelse, end der anlægges overfor lovens øvrige områder, bl. a. hvad angår lønningerne — som også fremhævet i bemærkningerne til lovforslagets § 46. I den forbindelse henviser jeg iøvrigt til betænkningens slutbemærkninger; de angår § 46 og ikke den nye paragraf foran § 53 — hvad opsætningen i betænkningen måske kunne tyde på — og tilkendegiver, at udvalget har fulgt den linie op, som blev anvist af det folketingsudvalg, der i samlingen 1950—51 behandlede forhold indenfor børneforsorgen. Alle partier var dengang enige om at afvente ungdomsskolekommissionens betænkning, som man forventede ville følge det daværende folketings ønske om, at al fritidsklubvirksomhed blev samlet under undervisningsministeriet, bortset fra de tilfælde, hvor rent forsorgsmæssige forhold betingede noget andet, således som man navnlig kendte det fra besættelsestiden. Store kredse af befolkningen er imod, at unge i almindelighed undergives forsorg, hvilket er taget til efterretning og har fundet udtryk i de nævnte bemærkninger.

Endvidere skal jeg nævne, at udvalget har tiltrådt, at § 3 udgår. Man vil erindre, at denne paragraf også var udeladt, da forslaget første gang fremsattes af den daværende undervisningsminister, det nuværende ærede medlem hr. Hvidberg. Udvalget har herefter indstillet, at der indføres en ny paragraf med paragrafnummer 51 — det er ændringsforslag nr. 36 — hvorefter der skabes mulighed for, i lighed med hvad man kender indenfor alle andre skoleformer, at gøre et forsøg, hvilket er så meget mere rimeligt, som vi ved, at om få år kommer de meget store årgange unge, der vil stille store krav både til skoler og lærere.

Ændringsforslag nr. 24 til § 40, hvorefter elevtilskuddet til efterskoler forhøjes fra $\frac{2}{5}$ til halvdelen, vil formentlig betyde en merudgift for staten på omkring en lille halv million kroner, hvilket udvalget har fundet rimeligt, for at kredse af unge fra mindrebemidlede hjem kan få lejlighed til at få et efterskolekursus. Det er oplyst i udvalget, at flere og flere unge fra byerne kommer på efterskole. Man har altså udfra

disse kendsgerninger fundet det rimeligt at gå til denne ændring.

På den anden side begrænses tilskuddene til brevskoler og til kursusvirksomhed samt støtten til lands- og landsdelsorganisationers arbejde, dog således at disse beløb kan ændres på de årlige finanslove. Det bliver altså som på en lang række andre områder indenfor lovgivningen: at efterhånden som tingene udvikler sig, kan man skønne over, om der er behov for større beløb. De her nævnte ændringer findes under nr. 27, 33 og 34; iøvrigt henviser jeg til de særlige bemærkninger, som er gjort til § 48.

Med hensyn til den kommunale administration skal nævnes, at ændringerne under nr. 19 til § 15 hjemler en kommune ret til at kræve refusion af staten for udgiften til elever, der fra en anden kommune er kommet til at gå i den pågældende kommunes aften- eller ungdomsskole. Staten kan så ifølge den foreslåede ændring kræve refusion fra den pågældende elevs hjemstedskommune, alt efter som den skønner, at beløbet er af en sådan størrelse, at det vil være rimeligt. Denne paragraf vil muligvis ikke blive særlig velset af kommunerne; på den anden side må vi erkende, at forholdet, som det har været hidtil, har været urimeligt. Vi håber altså, at kommunerne vil se forstående på denne bestemmelse.

På udvalgets vegne skal jeg endvidere nævne ændringen, som er foreslået til § 50, hvorefter også forsamlingshuse drages med ind som berettigede til tilskud. Vi forventer — det er også meddelt udvalget — at der i det lovforslag, som i næste uge fremsættes vedrørende boligforholdene, også vil være bestemmelser, som giver nye muligheder for, at forsamlingshusene rundt omkring i landet kan forbedres ganske betydeligt — de, der er værd at ofre penge på, i alt fald — for det er i allerhøjeste grad tiltrængt.

Man vil bemærke bestemmelsen om, at nævnene kan nedsætte særlige udvalg til at beskæftige sig med problemer, som ligger indenfor afsnittet om fritidsforanstaltninger. Man har her ment, at de kommunale repræsentanter og de særlige ungdomsrepræsentanter alene skulle beskæftige sig med dette helt nye område, og vi håber, det vil være praktisk muligt at få et fornuftigt resultat ved denne arbejdsdeling. Det vil vel nok i mindre kommuner medføre, at de